Lietas Nr.C29390417
Lietas arhīva Nr.C-0039-21/17
ECLI:LV:RLPT:2022:0125.C29390417.19.S

Spriedums
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2022.gada 25.janvārī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa, tiesnese Jolanta Zaškina, rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2017.gada 10.martā /pers. A/ cēlis prasību pret /pers. B/, lūdzot piedzīt no atbildētājas neatmaksāto aizdevumu 67565,26 *euro* apmērā.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2003.gada 12.februārī starp atbildētāju un AS "SEB banka" (iepriekš- AS "Latvijas Unibanka") ir noslēgts aizdevuma līgums Nr.Z03032 par aizdevuma USD 70000 piešķiršanu.

Atbildētājai nebija pietiekamu līdzekļu minētā aizdevuma atmaksai, tāpēc, atbildētāja lūgusi prasītāja palīdzību veikt kredīta maksājumus, apsolot samaksāto naudu atdot un to garantējot ar nekustamo īpašumu /adrese/, kam prasītājs ir piekritis.

[1.1] Laika posmā no 2003.gada 4.marta līdz 2011.gada 6.aprīlim prasītājs ir aizdevis atbildētājai kredīta saistību dzēšanai 67565,26 *euro*, pārskaitot atbildētājai USD valūtā 25637 dolārus, kas uz prasības pieteikuma parakstīšanas dienu atbilst 24090,40 *euro*, un 43474,86 valūta latos un *euro* valūtā. To, ka maksājumus atbildētājas vietā ir veicis prasītājs, pierādot fakts, ka prasītājs ir parakstījis kases ieņēmumu orderus.

[1.2] 2015.gadā prasītājs sācis prasīt aizdoto naudu atpakaļ, taču atbildētāja naudu nav atdevusi.

[2] Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2018.gada 17.oktobra aizmugurisku spriedumu prasība apmierināta daļēji.

Ar tiesneses 2019.gada 27.februāra lēmumu tiesvedība lietā atjaunota.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesneses 2019.gada 10.jūlija lēmumu prasība nodrošināta, ierakstot zemesgrāmatā ķīlas tiesības atzīmi 62478,14 *euro* apmērā uz ½ domājamo daļu no atbildētājai piederošā nekustamā īpašuma /adrese/.

[3] Pieteikumā par tiesvedības atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna (lietas 2.sējuma 4.-6.lapa) atbildētāja norādījusi, ka 2003.gadā atbildētājas attiecības ar prasītāja ģimeni bijušas draudzīgas. Atbildētāja ieguvusi īpašuma tiesības uz ½ domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese/. Kopīgi ar /uzvārds/ ģimeni nolemts nekustamo īpašumu renovēt, ieguldot būtiskus naudas līdzekļus, kurus bez kredītiestādes palīdzības puses neesot varējušas iegūt.

Tā kā /uzvārds/ saņēmuši atteikumu kredīta piešķiršanai, atbildētāja bijusi visa kredīta aizņēmēja un ķīlas devēja, bet /uzvārds/ tikai ķīlas devēji.

[3.1] Pēc kredīta saņemšanas visa nauda tikusi atdota prasītājam, ar atrunu, ka viņš naudu ieguldīs nekustamā īpašuma remontā un maksās kredītu, jo /adrese/, bijusi /uzvārds/ ģimenes dzīves un darba vieta.

[3.2] Kā esot redzams no lietas materiāliem, prasītājs neesot aizdevis naudu vienā vai dažos maksājumos, bet gan veicis regulārus kredīta segšanas maksājumus. Tas esot izskaidrojams ar to, ka aizdevums no prasītāja nav ticis lūgts, bet gan bijusi noruna, ka pēc kredīta saņemšanas /uzvārds/ ģimene varēs izmantot nekustamo īpašumu kā dzīvesvietu un uzņēmējdarbības vietu un vēlāk, iespējams, puses to pārdos. Tāpēc arī /uzvārds/ savu nekustamā īpašuma domājamo daļu ieķīlājuši.

[3.3] Tā kā /uzvārds/ neesot turējuši solījumu un nevēlējušies nekustamo īpašumu pārdot vai nopirkt, atbildētāja 2015.gada 5.maijā cēlusi prasību pret /pers. D/ un SIA "/nosaukums/" par nekustamā īpašuma reālo sadali. Šajā lietā /pers. D/ pārstāvējis prasītājs.

[3.4] 2017.gada 12.jūnijā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa nolēmusi apstiprināt izlīgumu, ar kuru atbildētāja apņēmusies pārdot sev piederošo nekustamā īpašuma domājamo daļu /pers. D/ par 97000 *euro*.

[3.5] 2017.gada 11.augustā starp pusēm noslēgts līgums, ar kuru prasītājs uzņēmies visas /pers. D/ saistības, un samaksā atbildētājai 5000 *euro* kā iemaksu par ½ domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese/.

Šie fakti pierādot to, ka atbildētājai nepastāv parāda saistības pret prasītāju, bet gan gluži pretēji.

[3.6] 2020.gada 20.februāra tiesas sēdē atbildētājas pārstāvis papildu paskaidrojumos par prasību norādītajiem argumentiem paskaidroja, ka starp pusēm nekad neesot ticis noslēgts aizdevuma līgums. Prasītājs saskaņā ar pušu vienošanos atbildētājas vietā atmaksājis kredītu, kuru prasītājai izsniedza AS "Latvijas Unibanka", jo atbildētājas un prasītāja sievas /pers. D/ kopīpašumā esošajam nekustamajam īpašumam /adrese/, bijusi nepieciešama renovācija. Pēc aizdotās naudas saņemšanas atbildētāja to nodevusi prasītājam, kurš uzņēmies vadīt nekustamā īpašuma renovācijas darbus. Savukārt maksājumi, kurus prasītājs maksāja saskaņā ar atbildētājas un AS "Latvijas Unibanka" noslēgto aizdevuma līgumu, faktiski ir bijusi maksa, kas bija jāmaksā atbildētāja sievai piederošajam SIA "/nosaukums/" par prasītājai piederošās ½ domājamās daļas no nekustamā īpašuma /adrese/, nevis aizdevuma atbildētājai.

[4] Prasītājs sniedzis atsauksmi uz atbildētājas paskaidrojumiem (lietas 2.sējuma 57.-60.lapa), norādot, ka atbildētājas paskaidrojumi nedz par naudas nodošanu prasītājam, nedz tās izlietojumu nekustamā īpašuma remontam, neesot patiesi.

Prasītājs 2002.-2003.gadā neesot bijis nekustamā īpašuma līdzīpašnieks. Šis īpašums piederējis prasītāja sievai /pers. D/ un saskaņā ar pušu 2002.gada 23.augustā noslēgto laulības līgumu bijis viņas atsevišķā manta.

Līdz ar to neloģisks esot atbildētājas apgalvojums, ka naudu, kuru atbildētāja saņēma bankā, viņa ir atdevusi prasītājam, lai viņš to ieguldītu mājas remontā, kas prasītājam nepiederēja.

Tā kā atbildētāja neapstrīd, ka prasītājs viņas vietā ir atdevis aizņemto naudu, atbildētājai ir pienākums to prasītājam atdot.

[4.1] 2020.gada 15.jūnijā sniegtajos papildu paskaidrojumos prasītājs (lietas 2.sējuma 76.-81.lapa), norāda, ka atbildētājas apgalvojums, ka viņa bankā saņemto kredītu skaidrā naudā ir nodevusi prasītājam, faktiski norāda uz to, ka atbildētāja ir aizdevusi naudu prasītājam. Prasītājs šo apstākli neatzīst. Atbildētāja, pastāvot strīdam, neesot cēlusi pretprasību, tādējādi, atzīstot, ka starp pusēm ir noslēgts aizdevuma līgums un prasītājs aizdevumu ir atdevis, dzēšot prasītājas parādu bankai.

Atbildētājas pārstāvja tiesas sēdē sniegtie paskaidrojumi, ka starp pusēm bijusi vienošanās par to, ka prasītājs atbildētājas vietā dzēsīs kredītu bankai, savukārt viņš varēs nemaksāt nomas maksu, kas paredzēta 2004.gada 29.septembrī starp atbildētāju, /pers. D/ un SIA "/nosaukums/" noslēgtajā nomas līgumā, esot nepatiesi.

Prasītājs neesot nomas līguma dalībnieks, kā arī viņš nepārstāvot SIA "/nosaukums/".

Īpašums /adrese/, un SIA "/nosaukums/" esot /pers. D/ atsevišķā manta un prasītājam neesot ne tiesību, ne saistību ar šo mantu.

Līguma 4. un 4.1.1.punkts paredzot, ka nomnieks, kam jāmaksā nomas maksa, ir SIA "/nosaukums/", nevis prasītājs.

Nomas līgumā neesot nekādas norādes par to, ka prasītājs ir uzņēmies jebkādas saistības saskaņā ar šo līgumu.

Turklāt, nomas līgumi esot noslēgti 2004.gada 2.aprīlī un 2004.gada 27.septembrī, bet šajā civillietā parāda atmaksa esot ilgstoša (no 2003.gada).

[4.2] 2021.gada 19.februārī tiesā saņemti prasītāja papildu paskaidrojumi.

Prasītājs norāda, ka atbildētāja, atsaucoties uz citā civillietā starp pusēm noslēgto līgumu, ar kuru prasītājs it kā esot pārņēmis /pers. D/ saistības nopirkt un samaksāt atbildētājai par ½ no nekustamā īpašuma. Taču minētajai lietai neesot saistības ar izskatāmo lietu, jo prasību par ieskaitu atbildētāja neesot cēlusi.

[5] 2021.gada 23.februārī tiesā saņemti atbildētājas papildu paskaidrojumi (lietas 2.sējuma 171.-175.lapa). Atbildētāja norāda, ka prasītājs neesot pierādījis, ka starp pusēm ir noslēgts aizdevuma līgums. Par to, ka starp pusēm nepastāv no aizdevuma līguma izrietošas tiesiskās attiecības liecinot tas, ka prasītājs šo aizdevumu nav deklarējis atbilstoši Fizisko personu mantiskā stāvokļa un nedeklarēto ienākumu deklarēšanas likuma prasībām.

[5.1] Turklāt, pat nevērtējot prasību pēc būtības, esot skaidrs, ka prasītāja izvirzītajiem prasījumiem par periodu no 04.03.2003. līdz 05.03.2007. esot iestājies noilgums. Līdz prasības celšanai prasītājs neesot vērsies pie atbildētājas ar parāda pieprasījumu. Līdz ar to prasības summa, kura pavisam noteikti ir noilgusi esot 34645,31 *euro*.

[5.2] 2003.gada 12.februārī /pers. D/ esot iesniegusi AS "Latvijas Unibanka" apliecinājumu, ka viņa ņem aizdevumu un apņemas veikt tā pilnu atmaksu. Šis apliecinājums esot parakstīts tajā pašā dienā, kad atbildētāja noslēgusi aizdevuma līgumu ar banku.

Prasītāja paskaidrojumiem par viņa un /pers. D/ kā laulāto mantisko tiesību attiecībām neesot nekāda sakara ar pušu tiesiskajām attiecībām šīs civillietas ietvarā.

Prasītājs esot veicis maksājumus savas sievas /pers. D/ vietā un viņam radās prasījumi pret /pers. D/, nevis atbildētāju.

Abi laulātie darbojušies vienā sabiedrībā, t.i. 2003.gadā /pers. D/ bijusi SIA "/nosaukums/" īpašniece un paraksttiesīgā persona, bet 2006.gadā minētā sabiedrība tika reģistrēta uz prasītāju. Tādējādi, neesot pamata uzskatīt, ka abi laulātie darbojušies nesaskaņoti vai nesaistīti.

[5.3] 2003.gadā atbildētājai neesot bijis nekādu materiālu grūtību, kas liegtu pašai atmaksāt kredītu. Laika periodā no 2000. līdz 2005.gadam atbildētājai piederējušas trīs salīdzinoši jaunas automašīnas, kā arī nekustamais īpašums /adrese/.

2004.gada nogalē atbildētāja iegādājusies domājamās daļas no nekustamā īpašuma /adrese/. No līguma esot redzams, ka atbildētāja veic samaksu skaidrā naudā un summa pārsniedz atbildētājas ņemtā kredīta summu.

2005.gada 24.februārī atbildētāja esot iegādājusies papildus nekustamā īpašuma /adrese/, domājamās daļas, kur darījuma summa ir 78000 *euro*.

Minētais pierādot to, ka atbildētājai bija pieejami citi līdzekļi un viņa nebija atkarīga no AS "Latvijas Unibanka" kredīta līdzekļiem. Turklāt, 2002.gadā atbildētāja samaksājusi /pers. D/ 20631,76 *euro* par nekustamā īpašuma /adrese/ ½ domājamo daļu.

[5.4] Prasītāja sākotnējā prasības summa bija 67565,26 *euro*, no kuras tiesa noraidīja prasību daļā par 5087,12 *euro* piedziņu un prasītājs par to apelācijas sūdzību neiesniedza. No minētās summas 34645,31 *euro* (04.03.2003.-05.03.2007.) ir noilgusi, t.i., nav celta prasība 10 gadu laikā un noilgums nav pārtraukts. Prasības summas atlikums ir 27832,83 *euro*.

[5.5] Kā jau ticis paskaidrots iepriekš, prasītājam piederošajai un viņa vadītajai SIA "/nosaukums/" bijis maksāšanas pienākums pret atbildētāju laika periodā no 2006.gada maija līdz 2011.gada maijam par kopējo summu 34149 *euro*.

Ņemot vērā, ka sabiedrība pati nomas maksājumus neveica, tos maksāja prasītājs kā sabiedrības vadītājs un īpašnieks.

Ņemot vērā minēto, prasība esot pilnīgi nepamatota un noraidāma. Vienošanās par aizdevuma izsniegšanu un/vai pieņemšanu neesot pierādīta, daļa no prasījumiem esot noilgusi, savukārt ar atbildētājas iesniegtajiem pierādījumiem esot pierādīts, ka pastāvēja citas saistības un pienākumi, kurus pildīja prasītājs citu personu vietā, būdams ar tām cieši saistīts.

[5.6] Atbildētāja arī pieteikusi lūgumu izlemt jautājumu sprieduma izpildes pagriezienu. Aizmuguriskā sprieduma izpildes lietā no atbildētājas konta esot noņemta naudas summa 16236,90 *euro*. Tomēr, tiesu izpildītājs neskatoties uz to, ka tiesvedība lietā tikusi atjaunota naudu atbildētājai nav atgriezis. Konkrētajā situācijā esot daļēji izpildīts spriedums, kas no 2019.gada 16.janvāra nav spēkā.

Civilprocesa likums neparedzot nekādu regulējumu, kādā atbildētājai šādos apstākļos aizstāvēt savas tiesības. Visu šo laiku prasītājs lietojot atbildētājas naudas līdzekļus, kas viņam nepienākas. Līdz ar to atbildētāja, lemjot jautājumu par sprieduma izpildes pagriezienu, lūdz noteikt prasītājam samaksāt likumiskos procentus par svešas naudas lietošanu no 16236,90 *euro*.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi pušu un viņu pārstāvju paskaidrojumus, liecinieka liecību un lietā esošos rakstveida pierādījumus, uzskata, ka prasība ir noraidāma.

Civilprocesa likuma 192.pants noteic, ka tiesa taisa spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata, nepārsniedzot prasījuma robežas.

Celtās prasības priekšmets ir atbildētājas saistību neizpilde pēc pušu starpā mutiski noslēgtās vienošanās par atbildētājai laika periodā no 2003.gada 4.marta līdz 2011.gada 6.aprīlim pa daļām izsniegtā aizdevuma kopsummā 67565,26 *euro* atmaksu.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1934. un 1943.pantu.

[6.1] Civillikuma 1934.pants noteic, ka ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās. Civillikuma 1940.panta 1.teikums noteic, ka līdzējiem ir vajadzīgs nodoms noslēgt aizdevuma līgumu.

[6.2] Tātad, lai būtu pamats atzīt, ka starp līdzējiem ir noslēgts aizdevuma līgums, ir nepieciešams konstatēt, ka aizdevējs aizņēmēja īpašumā ir nodevis kādu atvietojamu lietu, savukārt aizņēmējs ir uzņēmies pienākumu šo atvietojamo lietu atdot.

Turklāt, naudas nodošanas fakts pats par sevi vēl nenodibina no aizdevuma līguma izrietošās tiesības un pienākumus. Ir nepieciešams pierādīt, ka prasītājam bija nepārprotams nodoms izsniegt atbildētājai naudu un saņemt to no atbildētājas atpakaļ.

[6.3] Lietā nav strīda par to, ka laika periodā no 2003.gada 4.marta līdz 2011.gada 6.aprīlim prasītājs katru mēnesi atbildētājas kontā ir iemaksājis naudu. Nav strīda arī par maksājumu apmēru 67565,26 *euro*.

Prasītājs norāda, ka minētās summas atzīstamas par aizdevumu, kas atbildētājai bija jāatdod pēc pēdējā maksājuma ieskaitīšanas. Savukārt atbildētāja noliedz, ka minētās summas ieskaitītas pušu starpā noslēgtā aizdevuma līguma ietvaros vai kā vairāki atsevišķi aizdevumi, un ka atbildētāja būtu uzņēmusies saistību atdot prasītāja samaksāto naudu AS "Unibanka".

[7] Atbildētāja ir izvirzījusi divas faktisko apstākļu versijas.

Proti, sākotnēji iesniegtajos paskaidrojamos (lietas 2.sējuma 4.-6.lapa) atbildētāja norādīja, ka puses bija vienojušās par to, ka no AS "Latvijas Unibanka" saņemto aizdevumu atbildētāja nodos prasītājam, lai viņš to izlietotu atbildētājas un prasītāja laulātās /pers. D/ kopīpašumā esošā nekustamā īpašuma remontam. Atbildētāja no bankas saņemto aizdevumu tūlīt pēc tā saņemšanas esot nodevusi prasītājam, kuram saskaņā ar pušu vienošanos arī bijis aizdevums jāatdod.

Vēlāk sniegtajos paskaidrojumos (lietas 2.sējuma 171.-175.lapa) atbildētāja norāda, ka prasītāja maksājumi neesot aizdevums viņai, bet gan nomas maksa par atbildētājai piederošā nekustamā īpašuma izmantošanu, kas bija jāmaksā prasītājam un viņa sievai piederošajam SIA "Kono & Ko".

[8] Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Tiesa uzskata, ka atbildētāja nav iesniegusi nevienu pierādījumu kas apstiprinātu viņas apgalvojumu, ka no AS "Unibanka" saņemto aizdevumu viņa ir nodevusi prasītājam.

Tas fakts, ka citas civillietas ietvaros, kuros kā puses bija atbildētāja SIA "/nosaukums/" un /pers. D/, ir noslēgts izlīgums, nepierāda prasītājas apgalvojumu par aizņemtās summas nodošanu prasītājam.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 12.jūnija lēmumu, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 223.panta 5.puntu, izbeigta tiesvedība civillietā Nr.C29540315 (C-0613-17/3) atbildētājas prasībā pret /pers. D/ un SIA "/nosaukums/" par nekustamā īpašuma reālo sadali. Tiesa apstiprinājusi izlīgumu, ar kuru atbildētāja apņēmusies pārdot /pers. D/ ½ domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese/. Savukārt /pers. D/ apņēmusies samaksāt pirkuma maksu 98 000 *euro*. Ar izlīguma 7.punktu SIA "/nosaukums/" no izlīguma parakstīšanas brīža atbrīvota no nomas maksas maksāšanas (lietas 3.sējuma 54.-57.lapa).

Tiesa secina, ka izlīgums ir noslēgts starp atbildētāju, /pers. D/ un SIA "/nosaukums/" un pušu ar šo izlīgumu uzņemtajām saistībām nav nekāda sakara ar izskatāmās lietas apstākļiem. Līdz ar to par nepamatotiem atzīstami atbildētājas argumenti, ka pušu noslēgtais izlīgums pierāda atbildētājas apgalvojumu, ka no AS "Latvijas Unibanka" saņemto naudu viņa ir atdevusi prasītājam.

Arī 2017.gada 11.augusta līgums Nr.1 nepierāda no bankas aizņemtās naudas nodošanu prasītājam (lietas 2.sējuma 11.lapa). Minēto līgumu prasītājs noslēdzis kā /pers. D/ mantinieks, cita starpā, atzīstot par sev saistošam saistības, kas izriet no pušu noslēgtā izlīguma, kas apstiprināts ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 12.jūnija lēmumu civillietā Nr.C2905315.

2020.gada 20.februāra tiesas sēdē pēc atbildētājas lūguma tika nopratināts liecinieks /pers. F/, kurš par kredīta līguma noslēgšanas apstākļiem liecināt neko nevarēja. Liecinieks liecināja, ka nekustamajā īpašumā /adrese/, tika veikts remonts un ka naudu šim remontam devusi atbildētāja.

Ar minētā liecinieka liecībām netiek apstiprināts atbildētājas apgalvojums par no bankas aizņemtās naudas nodošanu prasītājam.

Civilprocesa likuma 104.panta pirmā daļa noteic, ka pušu un trešo personu paskaidrojumi, kuri ietver ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti viņu prasījumi vai iebildumi, atzīstami par pierādījumiem, ja tos apstiprina citi tiesas sēdē pārbaudīti un novērtēti pierādījumi.

Tā kā atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus, kas apstiprinātu viņas paskaidrojumus par naudas nodošanas faktu prasītājam, viņas paskaidrojumi nav atzīstami par pierādījumiem.

[9] Tādējādi tiesai jāizvērtē otra atbildētājas izvirzītā versija, ka prasītāja veiktie maksājumi nav aizdevums viņai, bet gan nomas maksa par atbildētājai piederošās ½ nekustamā īpašuma domājamās daļas /adrese/ iznomāšanu SIA "/nosaukums/".

[9.1] Kā pierādījumus, kas pēc atbildētājas domām apstiprina šo versiju atbildētāja iesniegusi /pers. D/ 12.02.2003. iesniegumu AS "Latvijas Unibanka", nomas līgumu un LURSOFT izziņu.

[9.1.1] 12.02.2003. iesniegumā /pers. D/ norādījusi, ka ieķīlā sev piederošā nekustamā īpašuma /adrese/ daļu, lai saņemtu aizdevumu kopā ar /pers. B/. Iesniegumā norādīts, ka iesniedzēja garantē ēkas /adrese/ nomas maksas vietā veikt aizdevuma apmaksu pilnā apmērā līdz aizdevuma līguma beigām (lietas 2.sējuma 176.lapa).

[9.1.2] No LURSOFT izziņas izriet, ka SIA "/nosaukums/", ierakstīta komercreģistrā 2003.gada 8.jūlijā un tā vienīgā dalībniece un /amats/ ar tiesībām pārstāvēt sabiedrību atsevišķi laika periodā no 08.07.2003. līdz 16.06.2006. bija /pers. D/. Laika periodā no 16.06.2006. līdz 09.01.2019. prasītājs ir bijis minētās sabiedrības valdes priekšsēdētājs ar tiesībām pārstāvēt sabiedrību atsevišķi (lietas 2.sējuma 178.-180.lapa).

[9.1.3] Kā izriet no lietas materiālos esošā nomas līguma, tas 2004.gada 2.janvārī noslēgts starp atbildētāju un /pers. D/ kā iznomātājām un SIA "/nosaukums/" kā nomnieci. Nomnieces vārdā līgumu parakstījusi tās /amats/ /pers. D/. Līguma 4.1.punktā līdzēji vienojušies, ka par ēkas izmantošanu pirmos 10 gadus no līguma parakstīšanas brīža no 02.01.2004. līdz 31.12.2014. nomnieks maksā nomas maksu, kas ir vienāda ar kredīta atmaksas mēneša maksājuma apmēru saskaņā ar starp /pers. B/ un AS "Latvijas Unibanka" noslēgtā aizdevuma līguma Nr.ZI03032 kredīta maksājumu grafiku, kas ir šī līguma pielikums Nr.1. Šajā grafikā noteiktie ikmēneša kredīta maksājumi ir uzskatāmi par ēkas nomas maksas maksājumiem (lietas 3.sējuma 133.-136.lapa).

[10] Civilprocesa likuma 97.panta pirmā daļa noteic, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

[10.1] Nav šaubu par to, ka ar 2004.gada 2.janvāra nomas līgumu nomas maksas maksāšanas pienākums ir uzlikts SIA "/nosaukums/", nevis prasītājam vai viņa sievai /pers. D/.

Tajā pašā laikā vērā ir ņemams fakts, ka kredīta līgums, kas noslēgts starp atbildētāju un AS "Latvijas Unibanka", kā arī līguma grozījumi un ar kredīta izsniegšanu saistītie dokumenti atradās pie prasītāja, nevis nomnieces SIA "/nosaukums/".

Prasītājs norādīja, ka viņam ar SIA "/nosaukums/" nav nekāda sakara, jo šī sabiedrība bija viņa sievas atsevišķā manta. Tomēr lietas materiāli liecina par pretējo, proti, prasītājs vairāku gadu garumā maksāja aizdevuma līgumā Nr.ZI03032 paredzētos maksājumus, lai gan saskaņā ar 2004.gada 2.janvāra nomas līgumu tie bija jāmaksā SIA "/nosaukums/".

Turklāt neskatoties uz to, ka prasītājs no 16.06.2006. līdz 09.01.2019. bija SIA "/nosaukums/" amatpersona, viņš nevarēja iesniegt tiesā pierādījumus, ka SIA "/nosaukums/" būtu maksājusi nomas maksu saskaņā ar 2004.gada 2.janvāra nomas līgumu.

[10.1] No atbildētājas konta pārskata par laika periodu no 01.01.2011. līdz 17.11.2021. izriet, ka šajā laika periodā prasītājs maksājis atbildētājai maksu par ēkas mazā /adrese/ nomu no sava, nevis nomnieces SIA "/nosaukums/" konta (lietas 3.sējuma 116.-118), kas vismaz netieši apstiprina atbildētājas paskaidrojumu patiesumu, ka prasītāja bankai veiktie maksājumi nav uzskatāmi par aizdevumu izsniegšanu atbildētājai, bet gan nomas maksu, ko prasītājs maksāja trešās personas (SIA "/nosaukums/") vietā.

[10.2] Nav strīda par to, ka laika periodā no 08.07.2003. līdz 16.06.2006. SIA "/nosaukums/" vienīgā dalībniece bija prasītāja sieva /pers. D/, nedz par to, ka 2002.gada 23.augustā starp prasītāju un /pers. D/ tika noslēgts laulības līgums, saskaņā ar kuru laulības laikā iegūtās SIA "/nosaukums/" kapitāldaļas tiek nodotas sievas īpašumā (lietas 2.sējuma 201.-202.lapa). Taču laulības līguma noslēgšanas fakts neliedz laulātajam nodot savu atsevišķo mantu otra laulātā pārvaldīšanā (Civillikuma 93.pants). Turklāt otra laulātā mantas pārvaldīšanai, kas nepārsniedz parastās pārvaldības robežas, nav jāizprasa otra laulātā piekrišana (Civillikuma 94.panta trešā daļa).

Arī prasītāja un /pers. D/ starpā noslēgtā laulības līguma 5.punkts noteica, ka laulātais var nodot savu atsevišķo mantu otra laulātā pārvaldīšanā un lietošanā. Atbilstoši Civillikuma 1815.pantam nomas maksu /pers. D/ piederošā uzņēmuma vietā varēja maksāt jebkura cita persona, tajā skaitā arī prasītājs un šādas darbības veikšanai nebija nepieciešams īpašs pilnvarojums vai otra laulātā piekrišana.

[10.3] Tiesa, turklāt, konstatē, ka prasītājs ir veicis atbildētājai maksājumus par laiku no 2003.gada 4.marta līdz 2011.gada 6.aprīlim, kas lielākoties sakrīt ar 2004.gada 2.janvāra nomas līguma darbības termiņu (līdz 2014.gada 31.decembrim).

Ņemot vērā apstākli, ka nomas līgumā bija noteikts, ka nomas maksājumi tiks veikti saskaņā ar aizdevuma līguma grafiku, prasītāja veikto maksājumu atbildētājai biežumu (pārsvarā reizi mēnesī) un maksājamo summu apmēru (pārsvarā sakrīt, nedaudz nesakrīt vai nedaudz pārsniedz to summu apmēru, kas bija jāmaksā saskaņā ar aizdevuma līguma noteikumiem), tiesa gūst pārliecību, ka prasītāja maksājumi atbildētājai nav atzīstami par aizdevumu, bet gan ir veikti 2004.gada 2.janvāra nomas līguma attiecību ietvaros.

[11] Atbilstoši Civillikuma 1473.pantam tiesiska darījuma forma ir atkarīga no lietas dalībnieku ieskata, izņemot likumā tieši norādītus gadījumus. Savukārt no Civillikuma 2124.panta izriet, ka, lai atzītu nomas līgumu par noslēgtu ir pietiekami vienoties par nomas priekšmetu un maksu. Likums neparedz nomas līgumam kādu īpašu formu, tas var tikt noslēgts arī uz mutiskas vienošanās pamata. Tādējādi tas fakts, ka prasītājs kredīta maksājumus atbildētājas vietā sāka maksāt pirms nomas līgums tika noformēts rakstveida formā, nedod pamatu apšaubīt atbildētājas paskaidrojumu patiesumu. Vēl jo vairāk tādēļ, ka /pers. D/ savā 12.02.2003. iesniegumā AS "Latvijas Unibanka" norādījusi, ka garantē, ka nomas maksas vietā veiks aizdevuma apmaksu (lietas 2.sējuma 176.lapa). No minētā izriet secinājums, ka par nomas līguma būtiskajām sastāvdaļām līdzēji bija vienojušies vēl pirms kredīta līguma noslēgšanas. Līdz ar to tas, ka maksājumi veikti pirms nomas līguma noslēgšanas rakstveidā nedod pamatu šaubām par atbildētājas argumentu patiesīgumu.

[12] Izvērtējot pušu starpā pastāvošās tiesiskās attiecības, tiesai jāizvērtē arī tas, vai atbildētājai bija nepieciešamība aizņemties un kādam mērķim "aizdevums" ņemts.

Tiesa secina, ka nedz no prasītāja rakstveida, nedz viņa tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, nedz citiem lietā esošajiem pierādījumiem, nav konstatējams, ka atbildētāja būtu paudusi vēlmi aizņemties naudas līdzekļus no prasītāja, turklāt tieši ikmēneša maksājumu veidā, kā arī nav konstatējams kādam mērķim "aizdevumi" izsniegti, nedz arī tas, kāpēc atbildētājai, kuras mantiskais stāvoklis bija visai labs, vispār bija nepieciešams, lai prasītājs viņas vietā pilda no kredīta līguma izrietošās saistības.

[12.1] Kā izriet no Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs/, 2005.gada 12.jūlijā atbildētāja par Ls 4385 nopirkusi ½ domājamo daļu no zemesgabala, kas atrodas /adrese/ (lietas 2.sējuma 181.- 184.lapa).

No VAS "Ceļu satiksmes drošības direkcija" 2021.gada 10.februāra izziņas izriet, ka laika periodā no 18.03.2003. līdz 03.06.2005. atbildētājas īpašumā bija 1998. gada izlaiduma automašīna RANGE ROVER 4.6 HSE (lietas 2.sējuma 185.lapa).

No 2002.gada 11.septembra pirkuma līguma izriet, ka atbildētāja par Ls 14500 nopirkusi ½ nekustamā īpašuma /adrese/ domājamo daļu. No līguma 2.1.punkta izriet, ka pirkuma maksu atbildētāja ir samaksājusi pirms pirkuma līguma noslēgšanas (lietas 2.sējuma 198.-199.lapa).

2004.gada 3.decembrī atbildētāja noslēgusi pirkuma līgumu par nekustamā īpašuma /adrese/ domājamo daļu iegādi. No līguma 2.punkta izriet, ka par šo nekustamo īpašumu atbildētāja samaksājusi skaidrā naudā 95 000 *euro* (lietas 2.sējuma 209.-211.lapa).

2005.gada 24.februārī atbildētāja noslēgusi pirkuma līgumu par nekustamā īpašuma /adrese/ domājamo daļu iegādi par 125 000 *euro* (lietas 213.-216.lapa). Minētā īpašuma iegādei atbildētāja ņēmusi kredītu AS "Latvijas Unibanka" (līguma 2.punkts).

No minētajiem pierādījumiem izriet, ka atbildētājas mantiskais stāvoklis bija pietiekami labs, lai viņa pati varētu izpildīt saistības, kas izrietēja no 2003.gada 12.februārī noslēgtā kredīta līguma.

[12.2] No dzīvē gūtajiem novērojumiem tiesa secina, ka tiesiskajās attiecībās, kas izriet no aizdevuma līguma aizdevējam vajadzētu pastāvēt tiesiskai interesei saņemt aizdoto naudu atpakaļ noteiktajā termiņā. Turklāt aizdevējs parasti noskaidro aizdevuma izsniegšanas mērķi un aizņēmēja spējas atmaksāt aizdevumu. Aizdevuma neatmaksāšanas gadījumā aizdevējs veic aktīvas darbības, kas vērstas uz aizdevuma atdošanu, turklāt cenšoties nodrošināt pierādījumus, ka šādas darbības tikušas veiktas (parādnieka rakstveida brīdināšana, atgādinājumi).

Konkrētajā gadījumā prasītājs, kā viņš to apgalvo, pārtraucot aizdevuma izsniegšanu pēc 2011.gada 6.aprīļa, ir tikai mutiski atgādinājis atbildētājai par aizdevuma atdošanas pienākumu, kaut nekas neliedza viņam to izdarīt rakstveidā, tādā veidā nodrošināties ar pierādījumiem, ka atbildētājai ir jāpilda no pušu noslēgtā aizdevuma līguma izrietošās saistības, kas arī prasība tiesā tika celta gandrīz sešus gadus pēc pēdējā maksājuma veikšanas atbildētājai.

[12.3] Lai gan saskaņā ar 2003.gada 12.februāra kredīta līgumu atbildētāja no bankas bija aizņēmusies diezgan ievērojamu naudas summu (70 000 USD), prasītājs tiesas sēdē nespēja paskaidrot, kādam mērķim atbildētājai šī nauda bija vajadzīga, ne to kādēļ viņš maksāja kredītu atbildētājas vietā. Prasītāja tiesas sēdē sniegtais paskaidrojums, ka prasītājs to darīja tādēļ, ka baidījās no atbildētājas vīra, vērtējams kritiski.

Pats prasītājs kā pierādījumu sava prasījuma pamatotībai iesniedza atbildētājas nopratināšanas protokolu (lietas 1.sējuma 229.-230.lapa). Kā izriet no protokolā norādītā, atbildētāja ir liecinājusi, ka tieši prasītājs ir piedāvājis viņas vīram iegādāties kopīpašumā nekustamo īpašumu /adrese/. Līdz ar to, maz ticama šķiet prasītāja versija, ka viņš ir maksājis kredītu atbildētājas vietā, tādēļ, ka ir baidījies no viņas vīra, jo diezin vai prasītājs vēlētos iesaistīt kopējā darījumā personu no kuras pats baidījās.

Tiesa uzskata, ka pretēji prasītāja apgalvotajam, ar minēto protokolu netiek pierādīts, ka atbildētāja ir atzinusi faktu, ka starp prasītāju kā aizdevēju un atbildētāju kā aizņēmēju ir ticis noslēgts aizdevuma līgums.

2015.gada 10.jūlijā atbildētāja ir liecinājusi, ka 2001.gadā puses un viņu laulātie ir vienojušies par nekustamā īpašuma /adrese/, iegādi un renovāciju. Renovācijai bijis nepieciešams kredīts, tādēļ atbildētāja uz sava vārda noformējusi kredītu, jo prasītājam banka kredītu nav devusi. Bijusi vienošanās, ka kredītu atmaksās prasītājs, ko viņš arī ir darījis.

[12.4] Prasītāja rīcība, vairāk nekā desmit gadu garumā ik mēnesi pārskaitot atbildētājas kontā naudu bez attiecīga pamatojuma, ka tas ir

aizdevums, neesot rakstveidā noslēgtam aizdevuma līgumam ar tajā atrunātajiem aizdevuma atdošanas termiņiem un citiem noteikumiem, vismaz netieši norāda uz to, ka prasītājam nebija nodoma nodibināt starp pusēm no aizdevuma līguma izrietošas attiecības, bet gan maksājumi ir veikti kādu citu pušu starpā pastāvošu tiesisko attiecību ietvaros.

[13] Prasītāja apgalvojums, ka atbildētājas 2021.gada paziņojums par nomas maksas maksājumiem izslēdzot viņas apgalvojumu, ka prasītāja bankai veiktie maksājumi ir nomas maksa, nevis aizdevums, nav pamatots.

2021.gada 25.martā atbildētāja parakstījusi SIA "/nosaukums/" adresētu paziņojumu, kurā norādīts, ka no 2018.gada septembra SIA "/nosaukums/" ir jāmaksā nomas maksa (lietas 3.sējuma 87.lapa).

Savukārt 2004.gada 2.janvāra nomas līguma 4.1.punktā noteikts, ka par ēkas izmatošanu pirmos 10 gadus no līguma parakstīšanas brīža no 02.01.2004. līdz 31.12.2014. nomnieks maksā nomas maksu, kas ir vienāda ar kredīta atmaksas mēneša maksājuma apmēru saskaņā ar starp atbildētāju un AS "Latvijas Unibanka" noslēgto aizdevuma līgumu Nr.ZI03032.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka 2021.gada 25.marta atgādinājums par to, ka SIA "/nosaukums/" no 2018.gada septembra ir jāmaksā nomas maksa par nekustamā īpašuma nomu nenonāk pretrunā ar 2004.gada 2.janvāra nomas līgumā paredzēto nomas maksas samaksas kārtību un nerada pamatu atzinumam, ka atbildētājas sniegtie paskaidrojumi ir pretrunīgi un viens otru izslēdzoši.

[14] Tiesa uzskata, ka lietā iesniegtajiem procesuālajiem dokumentiem no civillietas C29504315 (lietas 2.sējuma 87.-121.lapa) nav pierādījumu nozīmes izskatāmajā lietā. Minētājā lietā ar tiesas 2017.gada 12.jūnija lēmumu (lietas 3.sējuma 54.-57.lapa) ir apstiprināts pušu izlīgums strīdā starp atbildētāju, /pers. D/ un SIA "/nosaukums/" par kopīpašuma reālo sadali. Minētās lietas ietvarā nav lemti jautājumi, kas saistīti ar pušu tiesiskajām attiecībām izskatāmajā lietā.

[14.1] /pers. D/ šajā civillietā sniegtie paskaidrojumi nav atzīstami par pierādījumu Civilprocesa likuma 92.panta izpratnē.

[15] 2020.gada 20.februāra tiesas sēdē prasītāja pārstāvis pieteica lūgumu pievienot lietas materiāliem /pers. I/ dzīvojamās mājas /adrese/ apsekošanas atzinumu, paskaidrojot, ka atzinums pierāda to, ka nekustamajā īpašumā nav ieguldīta no bankas saņemtā nauda.

Tiesa uzskata, ka minētā atzinuma pievienošanai nav pamata, jo lietā nav strīda par ieguldījumu veikšanu, bet gan par to kādas attiecības starp pusēm nodibinātas saistībā ar prasītāja veiktajiem maksājumiem pēc 2003.gada 12.februāra aizdevuma līguma.

Tas, ka atbildētāja civillietā Nr.C29504315 nav cēlusi iebildumus uz /pers. D/ paskaidrojumiem nepierāda to, ka atbildētāja ir atzinusi, ka starp pusēm ir nodibinātas no aizdevuma līguma izrietošas saistības. Kā jau minēts iepriekš minētās lietas izskatīšanas priekšmets bija kopīpašuma reāla sadale. Atbilstoši Civilprocesa likuma noteikumiem puse lietā sniedz paskaidrojumus vai ceļ iebildumus pret citu lietas dalībnieku paskaidrojumiem saistībā ar izskatāmās lietas priekšmetu. Tādējādi apstāklis, ka atbildētāja civillietā Nr.C29504315 nav cēlusi iebildumus uz /pers. D/ paskaidrojumiem, kas neattiecas ne uz strīda priekšmetu, ne tā pamatu, neliecina, ka atbildētāja būtu atzinusi /pers. D/ paskaidrojumos norādītos apstākļus.

/Par ekspertīzes noteikšanu/

[16] 2021.gada 30.novembrī tiesā saņemts atbildētājas pieteikums par rokraksta ekspertīzes noteikšanu 2004.gada 27.septembra nomas līguma pielikumam Nr.7 (lietas 2. sējuma 84.-86.lapa), jo atbildētājas paraksts uz minētā dokumenta esot viltots.

2022.gada 12.janvārī prasītājs lūdzis šo pierādījumu izslēgt.

Civilprocesa likuma 179.panta pirmā daļa noteic, ka lietas dalībnieks var iesniegt motivētu pieteikumu par rakstveida pierādījuma viltojumu. Panta otrā daļa noteic, ka persona, kura iesniegusi šo pierādījumu, var lūgt tiesu to izslēgt.

Ņemot vērā to, ka prasītājs lūdzis izslēgt apstrīdēto pierādījumu, tiesa spriedumā nevērtēs 2004.gada 27.septembra nomas līguma pielikumu Nr. 7. Līdz ar to ekspertīzes noteikšanai nav pamata.

/Par atbrīvošanu no uzliktā naudas soda/

[17] Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2021.gada 23.novembra lēmumu atbildētājai uzlikts naudas sods 200 *euro* apmērā par savlaicīgu procesuālo lūgumu nepieteikšanu un pierādījuma (2004.gada 2.janvāra nomas līgums) neiesniegšanu (lietas 3.sējuma 120.-122.lapa).

2021.gada 30.novembrī atbildētāja iesniegusi lūgumu atbrīvot viņu no naudas soda.

Lūgumā norādīts, ka 2021.gada 29.jūnijā atbildētāja iesniegusi tiesai 2021.gada 28.jūnija iesniegumu, kurā bija pieteikts lūgums par ekspertīzes noteikšanu un kuram bija pievienots 2004.gada 2.janvāra nomas līgums. Atbildētāja iesniegusi šo iesniegumu, iemetot to šim nolūkam paredzētajā pasta kastē un viņa neesot zinājusi, ka viņas iesniegtie lūgumi un dokumenti nav sasnieguši lietas materiālus.

[17.1] Tiesa izvērtējusi lūgumā izteiktos argumentus, uzskata, ka lūgums par atbrīvošanu no uzliktā naudas soda ir apmierināms.

Lūgumam ir pievienots 28.06.2021. iesniegums par dokumentu pievienošanu civillietā Nr.C29390417, kurā norādīts, ka pielikumā ir 2004.gada 2.janvāra nomas līguma Nr.1 kopija.

Kaut norādītais iesniegums nav reģistrēts tiesā, ņemot vērā apstākli, ka atbildētājai faktiski bija liegta iespēja iesniegt dokumentu personīgi tiesas darbiniekam sakarā ar epidemioloģiskas drošības ierobežojumiem un saņemt atzīmi par dokumenta iesniegšanu, tiesai nav pamata apšaubīt, ka atbildētāja 2021.gada 29.jūnijā ir ievietojusi 2021.gada 28.jūnija iesniegumu speciāli šim nolūkam izvietotā pasta kastītē, jo nevar izslēgt varbūtību, ka izņemot dokumentus no pasta kastītes tie kļūdas pēc nav sasnieguši adresātu.

Ņemot vērā minēto, atbildētāja no tiesas uzliktā naudas soda ir atbrīvojama.

/Par sprieduma izpildīšanas pagriezienu/

[18] Civilprocesa likuma 634.panta pirmā un otrā daļa noteic, ka ja izpildītu spriedumu atceļ un pēc lietas jaunas izskatīšanas taisa spriedumu par prasības noraidīšanu vai pieņem lēmumu par tiesvedības izbeigšanu lietā vai par lietas atstāšanu bez izskatīšanas, atbildētājam jāatdod atpakaļ viss, kas no viņa piedzīts prasītāja labā pēc atceltā sprieduma (sprieduma izpildīšanas pagrieziens). Ja atdot atpakaļ mantu natūrā nav iespējams, tiesas spriedumā vai lēmumā tiek paredzēta šīs mantas vērtības atlīdzināšana.

[18.1] Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2018.gada 17.oktobra aizmugurisku spriedumu prasītāja prasība tika apmierināta daļēji, piedzenot no atbildētājas par labu prasītājam neatmaksāto aizdevumu 62478,14 *euro*, tiesas izdevumus 1748,69 *euro* un ar lietas vešanu saistītos izdevumus 1561,96 *euro*, kopā 65788,79 *euro*.

Atbildētāja termiņā nebija iesniegusi pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna, tāpēc, prasītājam pēc sprieduma labprātīgai izpildei noteiktā termiņa notecējuma 2018.gada 21.novembrī tika izsniegts izpildu raksts sprieduma piespiedu izpildei.

[18.2] Atbildētāja iesniegusi pieteikumu par sprieduma izpildīšanas pagriezienu, norādot, ka sprieduma izpildes laikā no viņas konta noņemti naudas līdzekļi 16236,90 *euro*. Atbildētāja lūdz piedzīt minēto summu no atbildētāja ar likumiskajiem procentiem, jo prasītājs ir faktiski lietojis svešu naudu.

[18.2] No lietas materiāliem izriet, ka aizmugurisks spriedums tika nodots izpildei zvērinātam tiesu izpildītājam Ginteram Hmeļevskim, kurš 2018.gada 19.decembrī sastādījis aprēķinu 02867/084/2018-APR (lietas 2.sējuma 187.-188.lapa).

No minētā aprēķina izriet, ka sprieduma izpildes laikā tiesu izpildītāja depozīta kontā no atbildētājas saņemti naudas līdzekļi 15822,31 *euro*.

Lietā nav iegūtas ziņas, ka minētais aprēķins būtu ticis pārsūdzēts un aprēķinā norādītā no atbildētājas saņemtā naudas summa nebūtu izmaksāta prasītājam un tiesu izpildītājam.

Ņemot vērā minēto, lietā taisāms sprieduma izpildīšanas pagrieziens un no prasītāja atbildētājas labā, pamatojoties uz 634.panta pirmās daļas noteikumiem piedzenami 15822,31 *euro*.

Pārējā daļā atbildētājas lūgums ir noraidāms, jo nav iesniegti pierādījumi, ka no atbildētājas konta bija noņemti naudas līdzekļi 16236,90 *euro*.

[18.3] Ir noraidāms arī prasītājas lūgums par likumisko procentu piedziņu no izpildes procesā ieturētās summas.

Pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Tādējādi, procentus var iedalīt līgumiskajos un likumiskajos. Lai rastos procentu saistība, ir nepieciešams galvenais parāds (Civillikuma 1754.pants). Konkrētajā gadījumā pušu starpā līgumiskās attiecības nepastāv.

Lai gan atbilstoši Civillikuma 1759.panta 1.punktam procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs un šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem, judikatūrā, kas izveidojusies, iztulkojot tiesību normas par procentu saistības izcelšanos, atzīts, ka, pastāvot starp pusēm strīdam par maksājamo naudas summu, Civillikuma 1759.panta 1.punkts nav piemērojams (*sk. Augstākās tiesas 2011.gada 12.oktobra sprieduma lietā Nr. SKC-262/2011 (C27036507) 11.punktu, 2011.gada 21.decembra sprieduma lietā Nr. SKC-455/2011 (C04344306) 10.6.punktu, 2012.gada 5.septembra sprieduma lietā Nr. SKC-366/2012 (C27098108) 9.punktu, 2014.gada 21.marta sprieduma lietā Nr. SKC-135/2014 (C32103508) 13.punktu, 2016.gada 4.marta sprieduma lietā Nr. SKC-40/2016 (C27197411) 12.1. un 12.2.punktu*).

Atbildētājas prasījums par procentu piedziņu ir pakļauts prasījumam par tās naudas summas piedziņu, ko atbildētāja ir samaksājusi aizmuguriska sprieduma izpildes procesā.

Ņemot vērā apstākli, ka minētā naudas summa tiek piedzīta ar šo spriedumu, jāatzīst, ka līdz sprieduma taisīšanas brīdim starp pusēm pastāvēja strīds par minētās summas piedziņas pamatotību, tāpēc nevar arī atzīt, ka prasītājs ir pieļāvis minētās summas samaksas nokavējumu.

[18.4] Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 140.panta sesto daļu, lietā atceļams ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesneses 2019.gada 10.jūlija lēmumu piemērotais prasības nodrošinājums.

[18.5] Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 195.pantu, tiesa atzīst atbildētājas tiesības saņemt no prasītāja procentus par laika periodu pēc sprieduma labprātīgās izpildes termiņa beigām līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai), ievērojot Civillikuma 1763.pantu, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu; kad par parādnieka mantu atklāj konkursu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 193., 195., 204.[1] un 634.pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/ prasību pret /pers. B/ par parāda piedziņu.

Taisīt sprieduma izpildīšanas pagriezienu un piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, /pers. B/, personas kods /personas kods/, labā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2018.gada 17.oktobra aizmuguriska sprieduma izpildes procesā ieturētos naudas līdzekļus 15822,31 *euro.*

/pers. B/ ir tiesības par laika periodu pēc sprieduma labprātīgās izpildes termiņa beigām līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no /pers. A/ likumiskos procentus (seši procenti no simta gadā) no neapmaksātās parāda summas (15822,31 *euro*).

Noteikt /pers. A/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Atcelt ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesnese s 2019.gada 10.jūlija lēmumu piemēroto prasības nodrošinājumu civillietā Nr.C29390417 (C-2878-19/29).

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese Jolanta Zaškina

Šis dokuments ir parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu